

28.42. Kystbeskyttelse og havne

Kystdirektoratet er etableret fra 1. januar 2001 som en udvidelse af det tidligere Kystinspektorat, efter at statshavnsadministrationerne i Esbjerg og Frederikshavn er blevet nedlagt henholdsvis pr. 1. januar 2001 og medio 2001. Kystdirektoratet har i den forbindelse overtaget ansvaret for Statens Uddybningsmateriel, de resterende statshavne i Helsingør og Thorsminde samt de opgaver, staten skal varetage i de overdragne havne.

Thorsminde Statshavn forbliver en statshavn, mens der for Helsingør Statshavn er forudsat, at der skal optages forhandlinger med Helsingør Kommune om en eventuel overdragelse, når konsekvenserne af åbningen af Øresundsforbindelsen er kendt.

På Vestkysten er der særlige naturforhold, som gør, at staten også efter havneoverdragelserne har en del forpligtelser bl.a. forestå og afholde udgifter til sluser og slusedrift, forestå og afholde udgifterne til nogle havnes yderværker m.v. samt til oprensning i nogle havnes indsejlinger og yderbassiner. Disse opgaver varetages af Kystdirektoratet.

Kystdirektoratets opgaver omfatter således ovennævnte havnerelaterede opgaver samt samtlige opgaver, der er blevet varetaget i det tidligere Kystinspektorat.

Kystdirektoratet er statens teknisk sagkyndige organ inden for kystbeskyttelse, havne m.v. og forestår som sådant anlæg og drift af statslige kystbeskyttelses anlæg på den jyske vestkyst, fører tilsyn med andre dige- og kystbeskyttelses anlæg i det omfang, statsligt tilsyn føres, og deltager i øvrigt i administration af kystbeskyttelsesloven. Havnerelaterede opgaver udføres i henhold til aktstykkerne om havne samt indgåede rammeraftaler i forbindelse med overdragelse af statshavnene. Kystdirektoratet administrerer efter bemyndigelse fra Trafikministeriet statens højhedsret over søterritoriet, for så vidt angår tilladelser til anbringelse af høfder og andre kystbeskyttelses anlæg, kabler og rørledninger, og deltager endvidere i administrationen af højhedsretten i øvrigt bl.a. omfattende tilladelser til opfyldning, anlæg af lystbådehavne, broer og dæmninger m.m. Bekendtgørelse nr. 1051 af 16. december 1999 om henlæggelse af opgaver til Kystinspektoratet m.v. omhandler disse beføjelser.

Statens andel til beskyttelse af anlæg på Vestkysten er indeholdt i Kystdirektoratets anlægsbevilling. Siden 1982 har der løbende været indgået aftale mellem staten og Ringkøbing Amt om fordelingen af udgifterne til dette arbejde. Den seneste aftale er indgået i oktober 1998 og vedrører perioden 1999-2003. Der er p.t. ikke afsat midler efter 2003, men der forventes indledt forhandlinger om en videreførelse i løbet af 2002.

Statslige tilskud til kystbeskyttelse i Nord- og Sønderjydske amter er ligeledes indeholdt i anlægsbevillingen.

Under dette aktivitetsområde optages også uforudsete statslige bevillinger til efter nærmere retningslinjer at udrede en godtgørelse fra staten til istandsættelse af diger og andre kystbeskyttelses anlæg, der er blevet beskadiget som følge af stormflod, såfremt Finansudvalget i det enkelte tilfælde giver tilslutning til, at godtgørelse ydes. Amtskommuner og primærkommuner kan i så fald beslutte at yde godtgørelse efter tilsvarende retningslinjer som staten.

Særlige bevillingsbestemmelser

Driften af statshavnene i Helsingør og Thorsminde er anført under særskilt hovedkonto 28.42.02., idet der gælder særlige budgetteringsforudsætninger for disse. Der er særligt for havnen i Helsingør store usikkerheder omkring omsætningen som følge af virkningen af Øresundsforbindelsens åbning i 2000 samt indvirkningen af det taxfree salgs ophør den 1. juli 1999. Begrænsningen af fiskekvoter vil have betydning for Thorsminde Havn. Disse havnes nettotal kan påvirkes stærkt af de nævnte forhold, og manglende omsætning kan betyde, at driften af de pågældende havne ikke længere kan opretholdes. Der er derfor etableret en særlig udsvingsordning for hovedkonto 28.42.02 svarende til den udsvingsordning, som tidligere har været gældende for Statshavneadministrationerne. Saldoen for de akkumulerede udsving i forhold til nettotallet må ikke uden særskilt forelæggelse overstige 20 pct. af driftsudgifterne når den er positiv og 10 pct. når den er negativ svarende til 3,4 mio. kr., henholdsvis - 1,7 mio. kr. i 2002.